

Det store »hvis...«

Den 25. december (EIRNS) – Efter juleferien befinder vi os midt i en verdensomspændende krise, der giver den bedste mulighed for et grundlæggende gennembrud for menneskeheden siden Franklin Roosevelts sidste indsats for tre fjerdedele af et århundrede siden. Dette enestående øjeblik, der ingen fortilfælde har, byder sandsynligvis på endnu større muligheder end dem, som Douglas MacArthur hyllede ved slutningen af Anden Verdenskrig – før Churchill og Truman ødelagde dem. Selvom det er sandt, at frygtelige farer truer os, kan Lyndon LaRouches metoder dog give inspiration til målrettet og vidtrækkende lederskab, der kan sætte nationer i stand til at overvinde dem.

Lad os forsøge at illustrere dette: Præsident Trumps beslutsomme indsats for at trække sig tilbage fra Syrien og derefter, formodentligt, fra Afghanistan, har selvfølgelig mindet det amerikanske folk om årsagerne til, at de valgte ham som præsident. Efter ødelæggelserne under Bush- og Obama-årene har det genoplivet deres vision om, hvad landet kunne være. Men det har gjort mere, som flere rapporter forsigtigt indikerer. Den amerikanske afvisning af »de evige krige«, der blev pranget USA på af Det Britiske Imperium, udløser samtidig en begyndende forhandlingsproces mellem de fire magter USA, Rusland, Kina og Indien, sammen med andre såsom Tyrkiet, Syrien og Pakistan, om en fremtrædende fredsorden for Syd- og Sydvestasien. Dette passer ikke kun sammen med Kinas Bælte og Vej Initiativ, men det bringer os tættere på forhandlingerne om et nyt Bretton Woods-system – hvis vi gennemtvinger disse forhandlinger. Samtidig vil Kinas Chang'e-4, der nu kredser om månen, snart udføre den første bløde landing på månens bagside – måske allerede i den første uge af januar. Ligesom vi nu går ind i en periode uden fortilfælde i hele menneskehedens historie, så vil alt, hvad det kinesiske landingsfartøj finder, være nyopdaget; ingen har nogensinde været der før, så

intet er rigtigt kendt.

Selvom »fake-news« medierne nøjeregnende ignorerer Chang'e-4 nu, vil det snart være umuligt selv for dem, og nyheden om denne store rummission for menneskeheden vil blive kendt midt i den igangværende massestrejkeproces. Lederen af LaRouchePAC Texas Keshia Rogers har spurgt, om vi vil se et »Chang'e-4 chok« ligesom Sputnik-chokket den 4. oktober 1957 – et rimeligt spørgsmål. Sputnik, menneskets første skridt ud i rummet, forandrede verden for evigt. Faktisk blev USA under Eisenhowers anden administration ændret som over natten. Genoplivelsen af landet og New Deal-ånden, som vi forbinder med Kennedy-årene, begyndte faktisk under Eisenhower med Sputniks »bip-bip«. Sammen med Chang'e-4 har vi fejret 50-års dagen for Apollo 8-missionen, hvor mennesker første gang kredsede om månen. Dette var første gang nogensinde, at mennesker havde forladt indflydelsen fra jordens tyngdefelt og mærket et andet himmellegemes tyngdefelt. Årtier tidligere havde den russiske rumpioner Konstantin Tsiolkovsky kaldt det »at bryde tyngdekraftens slavekæder.«

Apollo 8 var ikke kun en triumf for menneskeheden og videnskaberne, det var også en lederskabets triumf. Tre astronauter var blevet dræbt i 1967, og det amerikanske måneprogram havde problemer. Derefter, i august 1968, kun 16 uger før Apollo 8 skulle opsendes, indkaldte en Nasa-leder på mellemniveau i Houston to ligesindede til et hemmeligt møde for at foreslå at ændre det, der ville have været en overflødig kredsende mission om jorden, til den første bemandede mission til en bane om månen. Efter at Houston i hemmelighed havde fastslået, at missionen virkelig var gennemførlig, ringede de til Nasa-administratør Jim Webb i Europa for at komme i gang. Webb var rasende på dem, men han måtte give sig, og resten er historie. Videnskab, historie, lederskab – i sidste ende et og det samme.

I sin selvbiografi fra år 2000, »Failure is Not an Option« (At fejle kan ikke komme på tale – red.), skrev den banebrydende

flyveleder Gene Kranz: »For at holde denne mission klart adskilt fra de nuværende planer, udpegede jeg Apollo 8 som X-missionen. Indtil missionen blev godkendt, måtte vi bevare alle missionens data for den oprindeligt planlagte E-mission. X-missionen trådte nu ind i rækken sammen med Gemini 4's vandring i rummet, Gemini 6/7's rendezvous og [George] Muellers »all-up« test-koncept for Saturn V raketten (dvs. at teste alle tre trin i første hug, frem for først at teste første trin, så andet og til sidst tredje – red.) af eksempler på den risikovillige og højtydende ledelse vi havde i 1960'erne. Beslutningen om at tage til Månen med Apollo 8 blev truffet, før vi nogensinde havde fløjet et bemanded Apollo-rumfartøj.«